

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014. Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ».

**Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεοδώρου μέγαλομάρτυρος τοῦ Στρατιλάτου, Καλλιόπης μάρτυρος
ἔτος 7^ο Τεύχος 298**

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Γράφει ο Μοναχός Μωσής Αγιορείτης

Ονομάζεται Πεντηκοστή η σημερινή εορτή, γιατί είναι πενήντα ημέρες μετά το Πάσχα. Ο ευαγγελιστής Λουκάς περιγράφει ωραία στις Πράξεις των Αποστόλων το ιστορικό γεγονός που συνέβη στα Ιεροσόλυμα. Όλοι οι πιστοί με μια καρδιά ήταν συναγμένοι στον ίδιο τόπο.

Και ξαφνικά, δίχως κανείς να το περιμένει, ήλθε βοή από τον ουρανό, σαν ήχος σφοδρού ανέμου, που κινείται με κάθε ορμή, και γέμισε όλο το σπίτι που κάθονταν οι απόστολοι. Και είδαν με τα ίδια τους τα μάτια να διαμοιράζονται πύρινες φλόγινες γλώσσες πάνω από το κεφάλι του καθενός και γέμισε το είναι τους με το Άγιο Πνεύμα και φωτίστηκαν και ενισχύθηκαν και άρχισαν να μιλούν οι πριν αγράμματοι ουράνια λόγια και εμπνευσμένες διδαχές...

Από τότε μένει στην Εκκλησία ο Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα, το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, το οποίο ιδιαίτερα εορτάζεται αύριο Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος. Το Άγιο Πνεύμα από τον Πατέρα. Ο θαυμαστός, υπέρλογος και υπερφυσικός ερχομός του σημείωσε τη γέννηση της Εκκλησίας μας. Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος συγκροτεί το θεσμό της Εκκλησίας, κυβερνά και καθοδηγεί το πλοίο της, ανάμεσα από τους μύριους υφαλοσκοπέλους της ιστορίας, παρά τα ανθρώπινα λάθη των εκπροσώπων της, και το οδηγεί στον εύδιο λιμένα της σωτηρίας.

Ο σκοπός της ζωής κατά την ορθόδοξη θεολογία είναι η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος, η χαρίτωση δηλαδή και τελείωση του ανθρώπου. Το θαύμα του φωτισμού πολλών, μετά το κήρυγμα των αποστόλων την ημέρα της Πεντηκοστής, επαναλαμβάνεται στα βάθη της ψυχής όσων επιθυμούν να αισθανθούν τους κραδασμούς της νέας βιαίας πνοής του Παράκλητου, της βαπτίσεώς του στα νάματα της προσωπικής τους Πεντηκοστής και της υιοθεσίας τους υπό του πανσθενουργού Παναγίου Πνεύματος. Το φως του Πνεύματος ανακαινίζει, αναπλάθει, ανανεώνει, αναμορφώνει.

Η Εκκλησία φωταγωγεί, ποιεί τα τέκνα της φωτόμορφα. Η Εκκλησία πορεύεται για τη φωταγωγία του κόσμου. Ο κόσμος όμως αγάπησε πιο πολύ το σκοτάδι. Φοβήθηκε φαίνεται αποκαλυπτικό και καθαρτικό φως. Πλούτος μοναδικός της Εκκλησίας είναι αυτό το πλούσιο και ακένωτο ζωοπάροχο φως. Μπορεί ο καθένας να κάνει, αν το θελήσει, έμπρακτα υπέρω Πεντηκοστής την καρδιά του. Για την καλή αλλοίωση όμως χρειάζεται καθαρότητα. Συνεπαρμένοι, παρασυρμένοι, πλανεμένοι και απατημένοι πολλοί σήμερα από αλλότρια πνεύματα και φώτα λησμόνησαν, άφησαν,

αγνόησαν το υπερουράνιο, αληθινό φως και το Πνεύμα το άγιο, με τη γλωσσοπυρσόμορφη χάρη.

Εύκολα μιλάμε για τον κόσμο, για τους άλλους, τους πολλούς. Πόσοι όμως από εμάς, τους ανθρώπους της Εκκλησίας, διατηρούμε ενεργά τα αγιοπνευματικά χαρίσματα της αταλάντευτης πίστης, της μόνιμης πραότητας, της απαραίτητης εγκράτειας, της θυσιαστικής αγάπης; Μήπως στοιχεία αδιαφάνειας, υποκρισίας, αδιαφορίας και ασυνέπειας διέπουν το βίο μας; Εμπνέουμε το σφοδρό έρωτα της αγιότητας, τη χάρη της σεμνότητας και την ωραιότητα της ταπεινώσης;

Παρουσιάζουμε εμείς την ευπρεπεστάτη αλλοίωση της Πεντηκοστής ή μασκοφορούμε και τη ζητάμε μόνο από τους άλλους; Παράκλητος σημαίνει παραμυθία, παρηγοριά. Υπέρ ποτέ άλλοτε έχουμε όλοι ανάγκη από την “πανσωστική αιτία” του Αγίου Πνεύματος, για να παρηγορηθούμε πραγματικά. Στη σύγχρονη βαβυλώνια αιχμαλωσία υπό πνευμάτων πονηρών και ακαθάρτων, όπου έκαναν τον άνθρωπο αγχώδη, ταραγμένο, φοβισμένο, καχύποπτο και σαλεμένο έχουμε ανάγκη όλοι θερμής δέησης: Ελθέ, και σκήνωσον εν ημίν, και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, και σώσον, Αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

Σήμερα γιορτάζουμε στην Εκκλησία μας τη μεγάλη γιορτή της Αγίας Πεντηκοστής. Ο Κύριος πάντα μιλούσε στους μαθητές του για το Άγιο Πνεύμα, που θα έστελνε στον κόσμο από τον Ουράνιο Πατέρα του για να μείνει στην Εκκλησία για πάντα. Και πριν από την Ανάληψη του ο Κύριος μιλούσε στους μαθητές για Άγιο Πνεύμα, όταν τους έλεγε: «Καθίστε στην Ιερουσαλήμ μέχρι που να οπλιστείτε με δύναμη από τον ουρανό» (Λουκά κεφ. κδ' στίχος 49). Σε άλλη περίπτωση τους έλεγε αυτά, που περιλαμβάνει το σημερινό μας Ευαγγέλιο.

Στη γιορτή της Σκηνοπηγίας, οι Ισραηλίτες έριχναν συμβολικά νερό στο θυσιαστήριο, που πρόσφεραν τις θυσίες των ολοκαυτωμάτων (= όταν έκαιγαν ολόκληρο το θυσιαζόμενο ζώο). Ο Ιησούς Χριστός παίρνει αφορμή από αυτό και λέγει στον κόσμο: «όποιος διψάει, ας έρχεται σε μένα και ας πίνει». Αυτό το νερό είναι το Άγιο Πνεύμα, που θα έλθει στον κόσμο για να μας φωτίσει όλους να καταλάβουμε τις αιώνιες αλήθειες που ο Κύριος μας δίδαξε.

Το Άγιο Πνεύμα ίδρυσε, όπως ξέρουμε, την ημέρα της Πεντηκοστής την Αγία Εκκλησία μας, που είναι το Σώμα του Χριστού. Κεφαλή του Σώματος είναι ο Ιησούς Χριστός. Μέλη του Σώματος είμαστε εμείς, όλοι οι άνθρωποι. Μέσα στην Εκκλησία, γινόμαστε όλοι οι άνθρωποι παιδιά του Θεού και έτσι ζούμε την αιώνια ζωή του «Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος».

Το Άγιο Πνεύμα είναι το τρίτο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος. Στο Σύμβολο της Πίστεως μας ομολογούμε: «Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν δια των Προφητών». Ο Κύριος ονομάζει το Άγιο Πνεύμα «Παράκλητο». Γι' αυτό, όταν προσευχόμαστε στην Εκκλησία, λέμε: «Βασιλεϋ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών (= εσύ που γεμίζεις με την παρουσία σου τα πάντα). Στη θεία Λειτουργία και τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας ο ιερέας με τις ευχές και τις διάφορες εκφωνήσεις τονίζει τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Στο ιερότερο σημείο της θείας Λειτουργίας, όταν ο ιερέας λέγει: «Τα σα εκ των σων...» παρακαλούμε το Θεό: «Κατάπεμψον (= στείλε) το Πνεύμα σου το Άγιον εφ' ημάς και επί τα προκείμενα δώρα ταύτα». Κατεβαίνει το Άγιο Πνεύμα και με μυστηριακό τρόπο μεταβάλλει τον Άρτο και τον Οίνο σε Τίμιο Σώμα και Άχραντο Αίμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Ο καθένας μας από μικρός ακόμη πρέπει να

ετοιμάζει τον εαυτό του, ώστε να δεχτεί μέσα του το Άγιο Πνεύμα. Να καθαρίζει τον εαυτό του από κάθε αμαρτία και να ζητεί στην προσευχή του τον ερχομό του Αγίου Πνεύματος. Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας λένουν, πως ο σκοπός της ζωής κάθε ανθρώπου, είναι να λάβει μέσα του το Άγιο Πνεύμα. Τότε ο άνθρωπος, όπως έχουμε μάθει και από την Κατήχηση μας, πραγματοποιεί το θείο προορισμό του, που είναι η ένωση και η κοινωνία του στην αιώνια ζωή του Θεού.

«"Όσοι γαρ Πνεύματι Θεού άγονται (= οδηγούνται) ούτοι εισίν υιοί Θεού» (Ρωμαίους κεφ. η' στίχος 14).

Αγία Καλλιόπη

Η Αγία Καλλιόπη, έζησε στα μέσα του 3ου αιώνα μ.Χ., στα χρόνια του αυτοκράτορα Δεκίου. Διακρινόταν για τη φυσική της ομορφιά, αλλά και τα πλούσια ψυχικά και πνευματικά χαρίσματά της. Απέρριπτε μετά βδελυγμίας κάθε πρόταση γάμου γιατί είχε αφιερώσει τη ζωή της στο Χριστό, τη διδασκαλία του Θείου Λόγου Του και τη διακονία και παραμυθία των ασθενών και πασχόντων αδελφών της. Στο φοβερό διωγμό που εξαπέλυσε ο φοβερός διώκτης των χριστιανών Δέκιος, η

Καλλιόπη συνελήφθη και οδηγήθηκε μπροστά στον τοπικό άρχοντα, ο οποίος θαύμασε την ομορφιά της και προσπάθησε με διάφορες κολακείες και υποσχέσεις να την δελεάσει και να την σύρει στην ανόσια ζωή των ψυχοφθόρων ηδονών και της μισερής ειδωλολατρίας. Όμως η Αγία με ηρωική σταθερότητα, εμμονή και αγωνιστικό φρόνημα, ομολόγησε την πίστη της στο Χριστό, τον μοναδικό Σωτήρα και Λυτρωτή. Εξοργισμένος ο τύραννος διέταξε και τη μαστίγωσαν ανελέητα. Κατόπιν, τη χαράκωσαν με μαχαίρια και έκαψαν τις πληγές της. Τελικά την αποκεφάλισαν χαρίζοντάς της, την ουράνια και άφθαρτη δόξα.

Άγιος Θεόδωρος ο Στρατηλάτης

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Στρατηλάτης καταγόταν από τα Ευχάϊτα της Γαλατίας και κατοικούσε στην Ηράκλεια του Εύξεινου Πόντου. Στρατιωτικός στο επάγγελμα, διακρίθηκε για την γενναιότητά του και γρήγορα προήχθη στους υψηλότερους βαθμούς της στρατιωτικής ιεραρχίας. Αθλητής γενναιότατος ο Θεόδωρος, ήταν συγχρόνως και υπόδειγμα σεμνότητας όπως αρμόζει σε έναν γνήσιο

Χριστιανό.

Όταν το 320 μ.Χ. ο Λικίνιος διέτριβε στη Νικομήδεια, άκουσε περί του Θεοδώρου ότι είναι Χριστιανός και βδελύσσεται τα είδωλα. Αμέσως απέστειλε στην Ηράκλεια ανώτερους αξιωματούχους, για να τον συνοδεύσουν με τιμή στη Νικομήδεια. Αλλά ο Θεόδωρος διεμήνυσε διά των ιδίων απεσταλμένων στον Λικίνιο, ότι για πολλούς λόγους η παρουσία του στην Ηράκλεια ήταν συμφέρουσα και τον προέτρεπε να μεταβεί εκεί. Αποδεχθείς την πρόταση ο Λικίνιος μετέβη στην

Ηράκλεια, όπου τον προϋπάντησε με λαμπρότητα ο Θεόδωρος, προς τον οποίο ο Λικίνιος άπλωσε το χέρι, ελπίζοντας ότι διά του Θεοδώρου θα προσείλκυε τους Χριστιανούς στη θρησκεία των ειδώλων. Κάποια ημέρα, ενώπιον του λαού, ο Λικίνιος προέτρεψε τον Θεόδωρο να θυσιάσει στα είδωλα. Ο Θεόδωρος αρνήθηκε και ζήτησε να του δοθούν τα χρυσά και αργυρά αγαλματίδια των θεών, για να προσφέρει αυτά θυσία στον οίκο του ιδιωτικά και μετά να προσφέρει δημόσια τις θυσίες. Πράγματι, ο Θεόδωρος έλαβε τα αγαλματίδια τα οποία κομμάτιασε και μοίρασε τα χρυσά και αργυρά αυτών στους πτωχούς. Ο εκατόνταρχος Μαξέντιος είδε την κεφαλή της θεάς Αφροδίτης στα χέρια ενός πτωχού και κατέδωσε το γεγονός στον Λικίνιο, ο οποίος θεώρησε τον Θεόδωρο ως εμπαίκτη και καταφρονητή των ειδώλων. Για τον λόγο αυτό τον συνέλαβαν και αμέσως άρχισαν να τον υποβάλλουν σε πολυειδείς τιμωρίες. Τον κτυπούσαν, έκαιγαν και έγδερναν το σώμα του Μάρτυρος. Στην συνέχεια οι δήμιοι τον σταύρωσαν και διαπέρασαν τα πόδια, τα χέρια και τα κρυφά μέλη του διά περόνης, τόξευσαν το πρόσωπό του με τέτοιο τρόπο ώστε να εκχυθούν τα μάτια του και τον άφησαν επάνω στον σταυρό. Ο Λικίνιος, φοβούμενος την οργή του όχλου, διέταξε να τον αποκεφαλίσουν. Έτσι ο φόβος παρεχώρησε την θέση του στη χαρά και η λύπη και ο κόπος στην ανάπαυση.

Το σεπτό σκήνωμά του μετετέθη, στις 8 Ιουνίου, από την Ηρακλεία στο προγονικό κτήμα του Αγίου, στα Ευχάιτα, κατά την επιθυμία του Αγίου την οποία εξέφρασε προ της εκτομής αυτού στον γραμματέα του Ούαρο. Η Εκκλησία μας εορτάζει στις [8 Ιουνίου](#) την ανακομιδή των λειψάνων του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

9 Ιουνίου	Δευτέρα Του Αγίου Πνεύματος	<u>7-10:15 π.μ</u> Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος. Κυρίλλου Αλεξανδρείας.
10 Ιουνίου	Τρίτη	<u>9:00 μ.μ. – 1:30 π.μ.</u> Ιερά Αγρυπνία. Αγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, Παναγίας Άξιον Εστί και Αγίου Λουκά του Ιατρού του Ρώσου. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου Λουκά.
11 Ιουνίου	Τετάρτη	<u>7:00 μ.μ.</u> Εσπερινός – Ιερό Ευχέλαιο – Εγκώμια Αγίου Λουκά του Ιατρού. Θα τεθούν σε προσκύνηση τεμάχια Ιερών Λειψάνων Αγίων.
12 Ιουνίου	Πέμπτη	<u>7-9:30 π.μ</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Οσίου Ονουφρίου και Πέτρου του εν Άθω. <u>6 μ.μ.</u> Εσπερινός – Παράκληση στον Άγιο Λουκά τον Ιατρό τον Ρώσο. Ερμηνεία Παλαιάς Διαθήκης εκ του πρωτοτύπου από τον Πανοσιολογιώτατο Αρχ. π. Σάββα Δαμασκηνό.
14 Ιουνίου	Σάββατο	<u>7-9:30 π.μ</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Απόδοση Εορτής Πεντηκοστής, Ελισαίου του προφήτου, Μεθοδίου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.